

FLÆSKEKLANNER

Flæskeklanneren (*Dermestes lardarius*) hører til klannernes familie (*Dermestidae*). De voksne biller er brunsorte og kendes på det lysebrune takkede tværbånd hen over den forreste halvdel af ryggen. Larverne er mørkebrune, dog lysere på undersiden og tydeligt leddede med lange børster strittende fra alle led. På det bageste synlige led har larverne to mørke kitinkroge.

Foto: SSL

Voksen flæskeklanner
Bemærk det brune bånd over ryggen
Naturlig størrelse 7-9 mm

Biologi og skade

Klannerne er en insektgruppe, hvis larver i vid udstrækning har specialiseret sig i at udnytte rester af døde dyr. Via deres levevis er de altså med til at føre materialet ind i naturens kredsløb igen. Flæskeklanneren lægger sine æg i kadavere, ligesom f.eks. spyfluen, men klannerlarverne kan i modsætning til fluelarverne også udnytte de tørre dele som brusk, indtørrede kødrester, huder osv.

Flæskeklannerens spiseseddel er i øvrigt righoldig; foruden i "naturlige" ådsler trives de godt i røget eller saltet kød, i klipfisk og fiskemel, i tør ost, i hundekiks, og i tørkost til f.eks. hunde og katte. Det sker også, at de forgriber sig på havregryn og lignende plantekost.

Larveudviklingen tager under de mest gunstige betingelser cirka en måned. De fuldvoksne larver forlader normalt det, de har levet i, og opsøger et beskyttet sted, hvor de kan forpuppe sig.

Foto:SSL

Flæskeklannerlarve
Naturlig størrelse op til 15 mm

Finder de ikke et passende, naturligt hulrum til formålet, gnaver de sig ind i træværk, papkasser og lignende. Herved kan de på lagre forårsage yderligere skade. På uopvarmede steder som f.eks. lofter overvintrer de som voksne biller, og man ser så først noget til dem det følgende forår, når de bliver aktive igen. De voksne biller er meget livlige, og da de flyver udmærket, kan de træffes langt fra arnestedet.

Dukker der flæskeklannere op i beboelser, kan de have udviklet sig i madvarer eller foder, men i de fleste tilfælde stammer de fra en død mus under gulvet, døde fugle på loftet eller andre steder i beboelsen. De er også meget almindelige i duereder.

I private hjem gør flæskeklannere sjældent skade. På lagre med dyrefoder eller på minkfarme kan de imidlertid udvikle sig i tusindvis, og gøre stor skade på emballage og træværk.

Forebyggelse

For at undgå at flæskeklanneren optræder i stort antal, er det en god ide at opbevare tørfoder og aktuelle fødevarer i beholdere med tætsluttende låg. Så vidt det er muligt fjernes døde dyr og fuglereder fra huset.

Bekæmpelse

En enkelt bille i ny og næ kræver ingen særlige forholdsregler, da dyrene er almindelige og simpelt-

hen kan komme flyvende ind gennem åbentstående vinduer som tidligere nævnt. Optræder billerne i stort antal, eller kommer der larver frem, bør man se at finde ud af, hvor de kommer fra. Eksempler på arnesteder er nævnt ovenfor.

Fjerner man fuglereder eller døde dyr, kan man eventuelt behandle omgivelserne med et sprøjtemiddel eller insektpudder, der er beregnet til formålet.

På steder, hvor der opbevares eller forarbejdes fødevarer, må man kun anvende bekæmpelsesmidler, der er godkendt til dette. På de enkelte produkters etikette kan man læse, hvor midlet kan anvendes.

Man må være forberedt på, at der trods disse foranstaltninger stadig i nogen tid kan dukke biller op andre steder i huset. Enkelte individer kan have fjernet sig så meget fra det sted, der behandles, at de ikke kommer i kontakt med bekæmpelsesmidlet. Det er derfor vigtigt at opbevare hunde- og kattefoder samt andet, larverne kan udvikle sig i, forsvarligt emballeret.